

כזית חוזרת הביתה... מחביאה תיק מתחת המיטה... דב מחפש מצלמה בתיק... כזית נוטלת את האקדח...

עליו, אבל כאשר הגיע למבואות אריאל חשבתי מה אעשה כאשר אניע לפתח-תקווה, הרי אין לי איך להגיע הלאה. וכנראה שבפנים נורא רציתי לחזור הביתה. לראות, אולי הפעם דב יפתח אלי יותר וידבר אתי.

(המשך בעמוד 32)

יותר אוטובוסים. ניסיתי לעצור טרמפים. הטרמפ שעצר לי היה לראש-העין, אבל לא היה לי מספיק כסף, ולא רציתי להיתקע באמצע הדרך. קיויתי שאתפוס טרמפ שיקח אותי לרמת גן או לתל-אביב. עמדתי הרבה זמן, הגיע טרמפ לפתח-תקווה. עליתי

קיויתי שדב יקרא לי. עמדתי בזוית כזו שאפשר היה לראות אותי מחלון הבית. קיויתי שאולי דב יגיד לי משהו, אבל דב לא אמר לי שום דבר. לא היה לי שרון, שאלתי את אחד האנשים שהיו בתחנה מה השעה, והסתבר שמאוחר ולא יהיו

ממנה להתעשת, ברקע נשמעים קולות בעלי-החיים.) ארזתי תיק, זה לקח חצי שעה. דב לא דיבר אתי, לא אמר לי שום דבר, לא ביקש שאשאר, התעלס ממני. אחרי שגמרתי את האריזה יצאתי מהבית לכיוון תחנת-האוטובוס. ניסיתי לעצור טרמפ.

נחנו הולכים כעת אלי הבי-תה. זה שער-הכניסה לבית. נכנסתי אז הביתה עם תיק, אחרי שרציתי לעזוב את הבית. נכנסתי לקחת כמה דברים. (פזית בליווי איש-מישטרה נכנסים לבית הקטן באריאל, פזית מורידה את ראשה ובוכה. איש-המישטרה מבקש

דב מאיים כשהתמונה בידיו... כדור נורה